

УДК 631.164.23

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ**О. Синюк**, к. е. н., доцент

ORCID ID: 0000-0001-8066-6985

Львівський національний університет природокористування

© О. Синюк, 2024

<https://doi.org/10.31734/agrarecon2024.01.093>**Синюк О. Напрями підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств**

Розглянуто та систематизовано наукові напрацювання щодо визначення поняття «інвестиційна привабливість підприємства». Дослідивши наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених щодо сутності та змісту поняття «інвестиційна привабливість підприємства», сформовано власне визначення. Інвестиційна привабливість підприємства – це комплекс показників та чинників, які визначають його здатність залучати та утримувати інвестиції, сприяючи стійкому економічному розвитку.

Обґрунтовано, що підвищення результативності інвестиційної діяльності у сільськогосподарських підприємствах залежить від таких аспектів: дотримання стратегій розвитку сільськогосподарських підприємств, зокрема й інвестиційної стратегії; загальної політичної ситуації в країні, що може впливати на умови та стабільність інвестиційного середовища; організаційно-управлінської ефективності внутрішнього управління підприємствами; якості реалізації проєктів, які розглядаються та впроваджуються.

Запропоновано напрями підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств: переосмислення внутрішнього інвестиційного законодавства для створення системи гармонізованих правових норм, спрямованих на підтримку інвестиційної активності вітчизняних підприємств; сприяння залученню інвестицій у пріоритетні сфери економіки; використання ключових інструментів регуляторної політики для розширення бази інвестиційних ресурсів; підтримка мотивації населення для здійснення інвестиційних дій шляхом підвищення довіри до вітчизняного банківського сектору; надання державних гарантій інвесторам із метою захисту їхніх прав.

Зазначено, що впровадження цих напрямів сприятиме поліпшенню інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств, сприяючи вирішенню інтересів як власників, так і інвесторів та держави.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна діяльність, інвестиційна привабливість, інвестиційний процес, інвестиційний клімат, інвестиційні ресурси, інвестиційна активність, інвестиційна політика.

Syniuk O. Directions of increasing the investment attractiveness of agricultural enterprises

The concept of "investment attractiveness of the enterprise" has been thoroughly examined and structured through an analysis of scientific literature. The author has formulated a definition based on extensive research conducted by both domestic and foreign scholars. Investment attractiveness encompasses a spectrum of indicators and factors that delineate an enterprise's capacity to allure and retain investments, thus fostering sustainable economic development.

It is argued that the effectiveness of investment activity in agricultural enterprises depends on several aspects, including compliance with development strategies, particularly investment strategies; the general political climate in the country, which may affect the stability of the investment environment; organizational and managerial efficiency of internal management; and the quality of project implementation.

Several directions are proposed to increase the investment attractiveness of agricultural enterprises. These include a revision of domestic investment legislation to create a system of cohesive legal norms that supports investment activity of domestic enterprises; promoting investment in priority areas of the economy; using regulatory policy tools to expand the base of investment resources; increasing trust in the domestic banking sector to motivate the population to carry out investment actions; and providing state guarantees to protect the rights of investors.

By implementing these strategies, the investment attractiveness of agricultural enterprises can be improved, satisfying the interests of owners, investors, and the state. This holistic approach aims to create an environment conducive to sustained investment inflows, stimulating economic growth and fostering prosperity within the agricultural sector and the broader economy.

Keywords: investment, investment activity, investment attractiveness, investment process, investment climate, investment resources, investment activity, investment policy.

Постановка проблеми. Оздоровлення української економіки, оновлення виробничих потужностей та розвиток ринкової й соціальної інфраструктури неможливі без активного притоку капіталу та інтенсивної стимуляції інвестиційних процесів. Сьогодні підприємства в Україні відчують брак інвестицій, що є значущою перешкодою для економічного зростання. Негативний інвестиційний клімат країни відображається в низькій привабливості окремих підприємств та галузей.

Навіть за наявності сприятливого інвестиційного середовища інвестиційна привабливість сільськогосподарських підприємств та окремих галузей аграрного сектору може змінюватися залежно від різних чинників. Це особливо актуально, оскільки значна частина інвестицій у сільське господарство здійснюється за рахунок власних коштів сільськогосподарських виробників.

Отже, дослідження напрямів підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств є вельми важливим як науково, так і практично. Це може сприяти мобілізації власних ресурсів підприємств в умовах уже створеного інвестиційного клімату в державі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теорію та практику інвестицій та інвестиційної діяльності досліджувало чимало вчених.

На думку Козяр Н. О. (2018), основними причинами інвестиційних проблем в аграрному секторі є міжгалузеві дисбаланси в економіці внаслідок невідповідності цін на ресурси та сільськогосподарську продукцію, від-

сутність компенсацій, скорочення державних інвестицій у виробництво сільськогосподарства та вплив інших ринкових механізмів.

На думку Ходаківського В. М. та Місевич М. А. (2017), до основних чинників, що перешкоджають притоку інвестицій у сільське господарство, належать непослідовна та хибна інвестиційна політика держави, нерозвиненість фінансових ринків, несприятливі умови для розвитку малого бізнесу в сільській місцевості, низька ліквідність інвестицій, низька прибутковість капіталу сільськогосподарських підприємств, відсутність ринку землі.

Назаренко Д. В. (2019) вважає інвестиції в сільськогосподарські підприємства ризикованими. Однак більшість авторів, зокрема Плахотнікова Л. О., Булах Т. М. (2021), Лупенко Ю. О. та Захарчук О. В. (2018) зауважують високий рівень інвестиційної привабливості таких підприємств.

Основним чинником забезпечення інвестицій у сільськогосподарські підприємства є фінансове забезпечення цього виду економічної діяльності. Калетні Г. М. та Козяр Н. О. (2020) звертають увагу на низку чинників, які впливають на інвестиційні процеси в сільському господарстві, зокрема економічні та політичні чинники.

Інвестиційні потреби сільськогосподарських підприємств є предметом дослідження таких науковців, як Білоткач О. В. (2020), Кушнір С. О. (2020), Лещук Г. В. (2020), Мацибора Т. Б. (2019) та інших.

Однак, незважаючи на багатоаспектність досліджень, деякі питання, пов'язані з особливостями та напрямками підвищення

інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств, залишаються недостатньо вивченими.

Постановка завдання. Наше завдання – пошук напрямів підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств.

Методика дослідження та матеріали.

У процесі вивчення проблеми інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств використано низку загальнонаукових та спеціальних методів дослідження. Зокрема метод наукових абстракцій використовували для систематизації та узагальнення отриманих даних щодо інвестиційних аспектів сільськогосподарських підприємств.

Метод логічного аналізу використовували для обґрунтування різних напрямів формування та підвищення інвестиційної привабливості в аграрному секторі.

Метод системного аналізу та синтезу – для розуміння та аналізу взаємодії різних елементів системи інвестиційної привабливості.

Методи графічного аналізу застосовували для візуалізації результатів дослідження інвестиційної привабливості. Це допомагало зробити отриману інформацію доступнішою та зрозумілішою для зацікавлених сторін.

Інформаційною базою дослідження слугували офіційні матеріали Міністерства аграрної політики та продовольства України, наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених з проблематики дослідження.

Виклад основного матеріалу. Інвестиційна привабливість підприємств – це показник, який дозволяє потенційним інвесторам доходити висновків щодо необхідності та доцільності вкладення своїх фінансових ресурсів у конкретний об'єкт.

Аналіз наукових економічних джерел дозволяє розглядати різноманітні погляди та уточнювати визначення сутності терміна «інвестиційна привабливість підприємства».

Різні підходи до оцінки привабливості підприємства можна систематизувати та об'єднати в чотири групи, враховуючи відповідні ознаки:

1) Інвестиційна привабливість становить важливу умову для розвитку підприємства, визначається його економічним розвитком у такий спосіб, що інвестор може очікувати досягнення задовільного рівня прибутковості або іншого позитивного впливу протягом прийняттого для інвестора періоду часу.

2) Інвестиційна привабливість – важлива умова для здійснення інвестування, передбачає різноманітні об'єктивні ознаки, характеристики, ресурси та можливості, які визначають потенційний ефективний попит на інвестиції в основний капітал.

3) Інвестиційна привабливість розглядається як сукупність показників, є комплексом економічних і фінансових показників, які визначають потенційну здатність досягти максимального прибутку за мінімізації ризиків, пов'язаних із капітальними вкладеннями.

4) Інвестиційна привабливість – важливий показник ефективності інвестицій. Інвестиційна ефективність визначає, наскільки успішно вкладені кошти приносять прибуток, тоді як інвестиційна привабливість визначає, наскільки привабливим є об'єкт для інвесторів, й інвестиційна діяльність залежить від цих двох чинників. Що вищий рівень ефективності інвестицій, то привабливішим стає об'єкт для потенційних інвесторів, що, натомість, може призвести до збільшення обсягів інвестиційної діяльності. Навпаки, низька ефективність може зменшити привабливість та обмежити інвестиційну активність (Козяр, 2018).

Отже, інвестиційна привабливість підприємства – це систематична та цілеспрямована діяльність, спрямована на створення оптимальних умов для залучення інвестицій з метою посилення стійкого розвитку та підвищення конкурентоспроможності.

Розвиток вітчизняного сільського господарства, як і будь-якої іншої галузі, потребує масштабних інвестицій. Низька прибутковість сільськогосподарського виробництва, велика заборгованість, постійний брак власних оборотних коштів, відсутність ліквідних заставних активів разом із обмеженою різно

манітністю сільськогосподарської продукції та проблемами її доставки до місць збуту без збитків якісно та кількісно роблять галузі аграрно-промислового комплексу менш привабливими для капіталовкладень, що призводить до їхньої стагнації. В умовах такої ситуації важливо сприяти стимулюванню інвестиційної активності в аграрному секторі, оскільки це є ключовим елементом виходу підприємств агропромислового комплексу з кризового стану. Жоден сектор економіки, зокрема такий капіталоемний, як агропромисловий, не може успішно функціонувати та розвиватися без наявності необхідних умов, таких як високі темпи та значні масштаби капітальних накопичень (Білоткач, 2020).

Досвід країн із розвинутою ринковою економікою свідчить, що ефективність сільськогосподарського виробництва досягається завдяки комплексному вирішенню організаційних, економічних, земельних та соціальних проблем, структурної перебудови галузі, її інтенсифікації та впровадженню науково-технічних досягнень.

У наш час є потреба у створенні регульованого державою механізму на ринку для розподілу інвестиційних ресурсів та перерозподілу функцій управління інвестиціями між адміністративними структурами на різних рівнях (рис. 1).

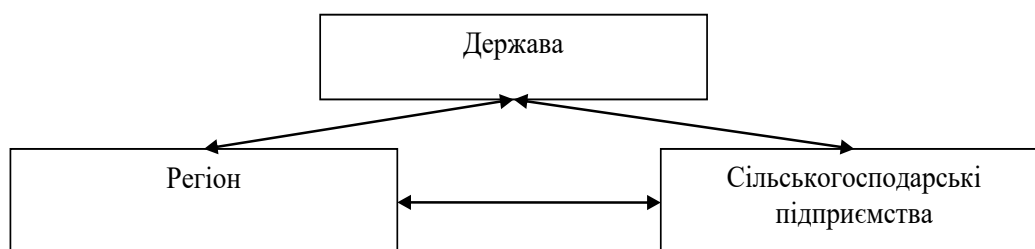

Рис. 1. Взаємозалежність інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств на різних рівнях

** Розроблено автором*

Основна характеристика цього механізму полягає у здатності трансформувати інвестиційні ресурси в повноцінний товар. Для введення в дію вказаного механізму необхідно активно прискорити розвиток відповідної ринкової інфраструктури в аграрному секторі, такої як ринок цінних паперів і позичкового капіталу, лізингові компанії, власні інвестиційні банки та компанії. Також важливі відновлення та посилення господарських взаємозв'язків між усіма учасниками інвестиційного процесу на основі взаємної вигоди та матеріальної відповідальності за виконання спільних зобов'язань. Необхідно стимулювати й виникнення нових суб'єктів інвестиційного процесу, що базуються на принципах цивілізованого підприємництва, враховуючи етичні, соціальні аспекти та сприяючи сталому розвитку.

Механізм ринкового розподілу інвестиційних ресурсів передбачає зміну спів від-

ношення між бюджетними та небюджетними джерелами капіталовкладень, сприяючи збільшенню участі банків та інших інвестиційних інститутів у фінансуванні сільського господарства та галузей аграрно-промислового комплексу. Також він спрямовує ресурси на розвиток соціальної інфраструктури в сільських районах. Етапне формування подібного механізму в аграрному секторі вимагає зусиль, зосереджених на конкретних напрямках: забезпечення економічної стабільності, впровадження конструктивних реформ та структурної перебудови з акцентом на реалізацію принципів соціального захисту населення (Козяр, 2019).

Технічне оновлення в аграрному секторі важливе, оскільки роль транспортного забезпечення надзвичайно зростає у конкурентній боротьбі за ринки збуту сільськогосподарської продукції. Оскільки витрати на доставку продукції до місць реалі

зації становлять велику частку, особливо у разі значних відстаней, їх навіть можна порівняти з витратами на її виробництво. Отож, технічне переозброєння відіграє ключову роль у забезпеченні ефективного та конкурентоспроможного функціонування агропромислового комплексу.

Підвищення транспортабельності та зменшення витрат на транспортування сільськогосподарської продукції завдяки багатоетапній переробці – значущий резерв для збільшення її ефективності та конкурентоспроможності на ринках збуту, особливо в областях, які віддалені від місць виробництва.

Отже, оптимальним способом вирішення проблеми швидкого технічного оновлення є здійснення передбачуваних інвестицій у розвиток переробної промисловості. Це збільшить частку переробленої сільськогосподарської продукції у загальному обсязі її реалізації. Унаслідок цього витрати на транспортування суттєво зменшаться, а кількісні та якісні втрати при транспортуванні, завантаженні та зберіганні значно скоротяться. Також спостерігатиметься значне розширення асортименту, поліпшення товарного вигляду і споживчих властивостей порівняно з натуральною продукцією.

Створення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств залежить не тільки від їхньої діяльності та поточного фінансового стану, а й від методів організаційного та управлінського керівництва. Особливу роль відіграє вміння презентувати власне підприємство як інвестиційний проект і виявляти способи акцентування його переваг. Особливу увагу слід приділяти висвітленню переваг регіону та країни загалом, особливо у разі привертання іноземних інвесторів.

Під час аналізу сільськогосподарських підприємств як інвестиційного проекту зосередимось на моделях маркетингу «4P» та «5P». Використання таких моделей у формуванні інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств допоможе вирішити одне з поставлених перед аграрними бізнес-структурами завдань, а саме підви-

щення собівартості самого підприємства за рахунок поліпшення його іміджу.

Маркетинговий комплекс «4P» містить чотири основні елементи: Продукт (Product), Ціна (Price), Місце (Place), та Продаж (Promotion). Однак, оскільки діяльність сільськогосподарських підприємств спрямована на взаємодію з людьми, то можна розширити цей комплекс до «5P», додавши ще одну складову – Люди (People) (Ткаченко, Шевчук та Гончарук, 2018).

Основні риси сільськогосподарського підприємства, що визначають його як інвестиційний проект, охоплюють:

- привабливість сільськогосподарського підприємства для міжнародних та національних інвесторів можна розглядати як його інвестиційну привабливість, що визначається ступенем привабливості його продукції для потенційних покупців;

- залучення інвестицій з метою удосконалення економічної діяльності сільськогосподарського підприємства; атракція інвестицій для поліпшення господарської ефективності аграрної структури;

- етапи життєвого циклу проекту; стадії життєвого циклу проектної діяльності;

- фінансові затрати на реалізацію інвестиційного проекту або необхідна сума інвестицій для успішного його втілення;

- представлення потенційним інвесторам інвестиційного проекту; інформування інвесторів щодо його деталей;

- представлення основних переваг функціонування сільськогосподарських підприємств перед національним та міжнародним інвестором, а також стимулювання інтересу для вкладення власних ресурсів у зазначений проект (Лещук, 2020).

Враховуючи характеристики інвестиційної привабливості, можна аналізувати інвестиційні можливості підприємств з кута зору маркетингу. Одночасно їх економічну діяльність можна розглядати як заходи, спрямовані на оптимізацію собівартості виробництва. В умовах ринкових відносин підприємства змушені фокусуватися на споживачі, використовуючи маркетингові стратегії для ефективної реалізації своєї продукції за

найвигіднішими ціновими умовами. Концепція маркетингу «5P» буде спрямована на досягнення максимального інтересу не тільки від виробника продукції, але й від її споживача, а також від суспільства загалом. У такому разі застосування концепції «5P», яка враховує інтереси широкого спектру інститутів, таких як державні установи, органи місцевого самоврядування, національні та міжнародні інвестори, сільськогосподарські підприємства, власники агроформувань, поставальники сировини та матеріалів, а також кінцеві споживачі, сприятиме створенню інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств. Така концепція дає змогу враховувати різноманітні інтереси та потреби різних стейкхолдерів, щоб забезпечити ефективне вкладення фінансових ресурсів та сприяти сталому розвитку сільського господарського сектору.

Що вищий ступінь підпорядкування соціально-економічних інтересів ключових учасників інвестиційного процесу, то більше можна очікувати розширеного та значущого впливу від вкладення інвестиційних коштів. Високий рівень координації та взаємодії між різними сторонами сприяє налагодженню ефективних стратегій, що посилюють масштабний позитивний вплив на соціально-економічну сферу. Для збереження належного рівня інвестиційної привабливості підприємств у сільському господарстві важливо збалансовано враховувати інтереси всіх учасників інвестиційного процесу, зокрема: власників підприємства, інвесторів, держави та споживачів аграрної продукції. Такий підхід дозволяє створити сприятливі умови для всіх сторін, сприяючи ефективному вкладенню ресурсів та забезпеченню сталого розвитку сільськогосподарського сектору.

Кожен учасник інвестиційного процесу має власні інтереси у проведенні інвестиційної діяльності та зацікавлений у підвищенні інвестиційної привабливості конкретного підприємства. Це стає ключовим аспектом, оскільки позитивні зміни на рівні окремого підприємства сягають у подальшому доходів його власників та створюють фінансові можливості для інвесторів. Крім того, це також

впливає на внесок у суспільство ефективною сплатою податкових платежів сільськогосподарським підприємством, сприяючи при цьому підвищенню інвестиційного клімату в галузі (Кушнір, 2020).

У результаті можна побудувати модель інтересів учасників інвестиційного проекту щодо господарської діяльності сільськогосподарських підприємств. Ця модель вказує на те, що наведені показники впливають на інтереси всіх суб'єктів, які беруть участь в інвестиційному процесі (рис. 2). Модель визначає ключові аспекти, які формують інтереси учасників та відображає взаємовідносини між різними сторонами, сприяючи тим самим розумінню взаємних вигод і підвищенню ефективності інвестиційного процесу в аграрному секторі.

Спільна організована діяльність учасників інвестиційного процесу сприятиме узгодженості в поточних господарських процесах сільськогосподарських підприємств. Тому для визначення рівня позитивної привабливості інтересів учасників інвестиційного процесу необхідно враховувати конкретні чинники для кожного окремого суб'єкта. Ці чинники мають враховувати інтереси кожного конкретного учасника в процесі інвестування. Інвестор, вкладаючи свої інвестиційні ресурси, налаштований на досягнення максимальної економічної доданої вартості. Це сприяє прискоренню повернення фінансового вкладення в інвестиційний проект та отриманню прибутку від господарської діяльності сільськогосподарських підприємств.

Показник економічної доданої вартості відображає поточну діяльність суб'єкта господарювання та дозволяє прогнозувати його перспективи розвитку. Цей показник становить важливу метрику для оцінки інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств, оскільки визначає вартість продукції, що генерується сільськогосподарським виробником протягом конкретного періоду часу. Позитивним результатом є перевищення прибутку над вартістю вкладених ресурсів, що свідчить про ефективність господарської діяльності.

Схема оцінки інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств відображена на рис. 3.

Оскільки збільшення вартості сільськогосподарських підприємств є основною ме-

тою його власників та ключовим чинником, який сприяє залученню інвестиційних ресурсів, важливо вживати заходів, спрямованих на підвищення вартості аграрного бізнесу.

Рис. 2. Модель інтересів учасників інвестиційного процесу в контексті економічної діяльності сільськогосподарських підприємств

** Розроблено автором*

Рис. 3. Схема оцінки інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств

** Розроблено автором*

У сільськогосподарських підприємствах, де ще не впроваджено системи управління, орієнтованої на створення вартості, важливо зосередити зусилля на впровадженні такого підходу. Ефективними методами, спрямованими на збільшення вартості сільськогосподарських підприємств, є використання бенчмаркінгу, впровадження аутсорсингу та субконтрактації, проведення реінжинірингу бізнес-процесів, оптимізація ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств через їхню реорганізацію та реструктуризацію (Мацибора, 2019).

У разі невдоволення інвесторів на сільськогосподарських підприємствах першочерговими заходами буде зменшення інвестиційного ризику та реалізація заходів для підвищення ефективності використання інвестиційних коштів.

Підвищення результативності інвестиційної діяльності у сільськогосподарських підприємствах залежить від таких аспектів:

- дотримання стратегій розвитку сільськогосподарських підприємств, зокрема й інвестиційної стратегії;
- загальна політична ситуація у країні, що може впливати на умови та стабільність інвестиційного середовища;
- організаційно-управлінська ефективність внутрішнього управління підприємствами;
- якість реалізації проектів, які розглядаються та впроваджуються (Ткаченко, Шевчук, та Гончарук, 2018).

Ефективне управління інвестиційними ризиками вимагає визначення та оцінювання цих ризиків, вибору методів, що забезпечать захист інвесторів від можливих втрат інвестиційних ресурсів, та їхню подальшу реалізацію. Для підтримання інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств необхідні такі заходи, як: забезпечення інформаційної прозорості підприємств; створення кредитної історії; удосконалення фінансового стану; формування нематеріальних конкурентних переваг; проведення аудиту бухгалтерського обліку за допомогою аудиторських компаній тощо. Для залучення потенційних ін-

весторів до участі в розвитку сільськогосподарських підприємств цілеспрямовано рекомендовано розробити механізм, який би стимулював інвестиційні процеси в сільськогосподарських підприємствах (рис. 4).

Підвищення інвестиційної привабливості як чітко спланований елемент стратегічного розвитку сільськогосподарських підприємств має відповідати визначеній системі, поданій на рис. 5.

Ключовими напрямками підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств є:

- переосмислення внутрішнього інвестиційного законодавства для створення системи гармонізованих правових норм, спрямованих на підтримку інвестиційної активності вітчизняних підприємств;
- сприяння залученню інвестицій у пріоритетні сфери економіки;
- використання ключових інструментів регуляторної політики для розширення бази інвестиційних ресурсів;
- підтримка мотивації населення для здійснення інвестиційних дій підвищенням довіри до вітчизняного банківського сектору;
- надання державних гарантій інвесторам із метою захисту їхніх прав.

Упровадження наведених заходів сприятиме поліпшенню інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств, сприяючи як вирішенню інтересів, так і задоволенню інтересів інвесторів та держави.

Висновки. Дослідивши наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених щодо сутності та змісту поняття «інвестиційна привабливість підприємства», ми сформулювали власне визначення. Інвестиційна привабливість підприємства – це комплекс показників та чинників, які визначають його здатність залучати та утримувати інвестиції, сприяючи стійкому економічному розвитку.

На інвестиційну привабливість конкурентного сільськогосподарського підприємства безпосередньо впливають економічні умови функціонування і розвитку всієї галузі сільського господарства.

Рис. 4. Механізм стимулювання інвестиційних процесів у сільськогосподарських підприємствах

** Розроблено автором*

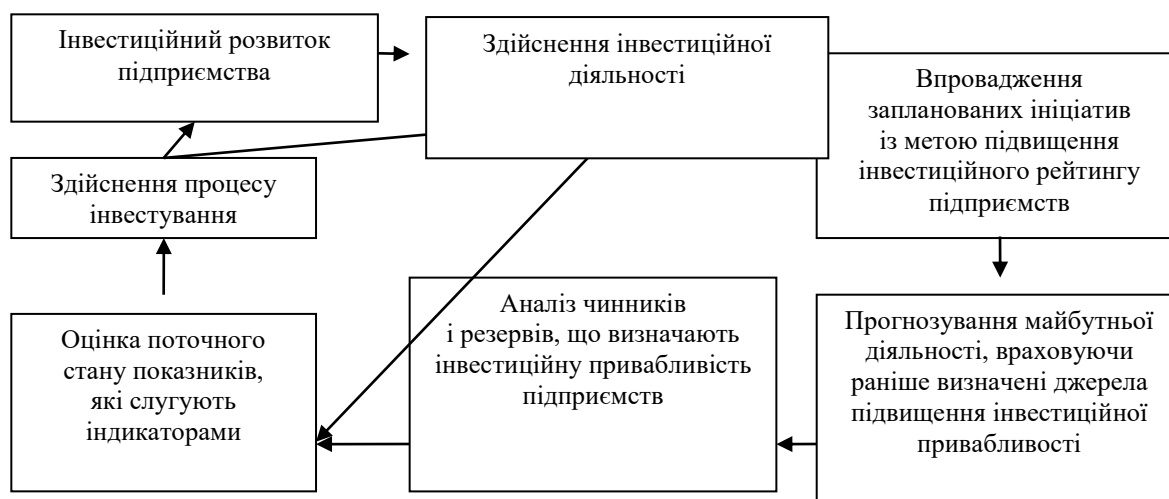

Рис. 5. Система формування інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств

** Розроблено автором*

Крім того, складова інвестиційної привабливості галузі, через привабливість підприємства виявляється узагальнена характеристика щодо перспективності, вигідності, ефективності й мінімізації ризику вкладення інвестицій. Необхідно зауважити, що проблему підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств можна вирішити лише після визначення всіх чинників, які позначаються на її рівні як ззовні, тобто з боку держави, регіону та галузі, так і зсередини, із боку самого підприємства.

Щоб підвищити інвестиційну привабливість сільськогосподарських підприємств, можна вжити таких заходів переосмислення внутрішнього інвестиційного законодавства з метою створення системи гармонізованих

правових норм, спрямованих на підтримку інвестиційної активності підприємств; сприяння залученню інвестицій у пріоритетні галузі економіки; використання ключових інструментів регуляторної політики для розширення бази інвестиційних ресурсів; підтримка мотивації населення для здійснення інвестиційних дій, зокрема через підвищення довіри до внутрішнього банківського сектору; і надання державних гарантій інвесторам для захисту їхніх прав.

Загалом, визначення та підтримка інвестиційної привабливості підприємства – ключові елементи стратегічного розвитку, що сприяють його конкурентоспроможності та сталому зростанню в умовах глобального економічного середовища.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

Білоткач, О. В., 2020. Оцінка стану та розвитку інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств України. *Ефективна економіка*, 1. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7593> [Дата звернення 25 листопада 2023].

Калетнік, Г. М. та Козяр, Н. О., 2020. Стратегічні підходи до інвестування аграрного сектору України в сучасних умовах розвитку АПК. *Економіка АПК*, 12, с. 81–89.

Козяр, Н. О., 2019. Методичні підходи до оцінки інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Агросвіт*, 16, с. 67–75.

Козяр, Н. О., 2018. Теоретичні підходи до трактування сутності категорії «інвестиційна привабливість» у сільському господарстві. *Агросвіт*, 23, с. 66–72.

Кушнір, С. О., 2020. Інвестиції в сільськогосподарську галузь України: реалії та перспективи у зв'язку з відкриттям ринку землі. *Підприємництво та інновації*, 12, с. 63–68.

Лещук, Г. В., 2020. Систематизація підходів до оцінювання інвестиційної привабливості регіону. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 29, с. 93–97.

Лупенко, Ю. О. та Захарчук, О. В., 2018. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку сільського господарства України. *Економіка АПК*, 11, с. 9–18.

Мацибора, Т. Б., 2019. Оцінка інвестиційної привабливості продукції сільськогосподарських підприємств. *Економіка АПК*, 1, с. 50–55.

Назаренко, Д. В., 2019. Аналіз інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств України. *Вісник Сумського національного аграрного університету*, 2 (80), с. 57–61.

Плахотнікова, Л. О. та Булах, Т. М., 2021. Особливості забезпечення інвестиційної привабливості підприємства. *Статистика України*, 1, с. 26–33.

Ткаченко, Т. П., Шевчук, Н. А. та Гончарук, І. В., 2018. Напрями оптимізації інвестиційної діяльності підприємств. *Агросвіт*, 7, с. 45–48.

Ходаківський, В. М. та Місевич, М. А., 2017. Інвестиційна привабливість сільськогосподарських підприємств у контексті їх галузевої структури виробництва. *Інвестиції: практика та досвід*, 3, с. 31–37.

Стаття надійшла 26.02.2024

